

om, at Regjeringen har begyndt med, hvad den formodentlig anfaa for sin Pligt, at forelægge sociale Lovforslag, den har i Landstthinget forelagt en Sngakasselov, den har forelagt en Arbejdsforsikringslov, og Landstthinget har her nedefra modtaget en Fattiglov og en Lov om Fæste- og Seiehusmænd, men der er den mærkværdige Ting derved, at de Sager, vi have sendt Landstthinget, faae vi sandsynligvis aldrig mere at se, og at de Ting, der ere det forelagte, faae vi heller ikke at se i denne Samling. Nei, dette Partis Program er, at de Ting, der ere til Fremme af sociale Formaal, hvad enten de komme til det andet Thing, altsaa til det egentlige Regjeringsparti, direkte fra Regjeringen, eller de komme her fra Thinget, dem vogter man sig vel for at komme frem med, for at der ikke skal blive Veilighed til at udgive Penge til dem, antager jeg. Men der er en anden Ting, som de ogsaa have holdt paa i det andet Thing, og som vi længe have søgt at faae fat i herved, og det er Gendarmerne. Der har man nu en anden Grund til ikke at lade dem komme herved, og det er den, at man ikke vil være fri for at give Penge til dem. Det forekommer mig at være en Illustration til de Herrers Program. De sociale Reforme lade de ganske rolig ligge, fordi de ere paa det Rene med, at naar de Love skulle gennemføres, have de ikke Penge nok og ikke Raad nok. Derfor ville de være fri for at give Penge dertil, men Gendarmerne ville de ikke lade os slippe af med. Forslaget om dem ville de ikke komme frem med, fordi de ikke ville være fri for at give Penge dertil. Derfor forekommer det mig, at vi ganske rolig kunne sige, og det haaber jeg, vi kunne blive enige om, at de Herrers Program er Gendarmer og Fæstninger og ikke noget Andet, der er intet Andet, som de i Virkeligheden ville gennemføre. Jeg har for mit Bedkommende ikke kunnet forstaa de Indvendinger, der kom særlig fra det ærede Medlem fra Fredensborg (Hage). Han har været saa ihærdig for at fordrø Planer af den ærede Kultusminister, han siger: hvorfor er der ingen Planer over alle de mange Bygninger, vi have ikke nogen tilstrækkelig Oversigt over dem, til at vi kunne blive kloge paa dem. Jeg kunde have lyst til at spørge det ærede Medlem, om han havde set nogen Planer over Krigsministerens Fæstninger? Jeg har ikke set nogen, og jeg antager ikke, der er mange Medlemmer, der have været kloge over, hvilke Planer man fra Begyndelsen af har havt med Hensyn til Fæstningen. Vi have set, at Krigsministeren uden Bevilling og uden nogenformhelst Til-

slutning fra den store Del af Befolkningen Gang efter Gang har for hundrede Tusinder, som snart ville løbe op til Millioner, opkjøbt af de bedste Arealer i Landet rundt omkring Hovedstaden for paa dem at anlægge og bygge Fæstninger, at han har kastet en Mængde Mennesker ud af deres Erhverv og forringet Landets Produktionsevne i ikke ubetydelig Grad til Fordel for sine Interesser, for det, han mener er berettiget; han har efter min Betragtning uden Nødvendighed ødelagt en Del af vort Lands Jord, af det altsaa, der er dets egentlige Indtægtskilde. Men af ham forlanger man ikke Planer, og man giver sit Bisald tiljende lige overfor saadanne Foretagender, der ske paa Trods af, hvad den store Masse af Befolkningen har udtalt. Saagnet derimod der er Tale om at sikke sig et Terrain til Fordel for Bygninger af den ene eller den anden Art, som have virkelig Betydning for Nationen, og som kunne være til Nytte for den, hedder det sig: Der er ikke tilstrækkelige Overslag eller Planer. Hvad mener man i Grunden med at forlange den Slags Ting? Jeg siger, at det for mit Bedkommende vilde alene være tilstrækkelig til at stemme for Bevillinger i denne Henseende, at man sikrede sig disse Byggegrunde. Det forekommer mig ikke, at der er nogen Feil i, at disse Grunde indkøbes, eller at man bevilger Kultusministeren Midler til at sikke sig disse Byggegrunde. Ja, det ærede Medlem synes at mene, at det er en Feil af den ærede Minister, at han har begjæret disse Bevillinger, at han, hvis han havde taget det Altsammen uden at spørge Thinget, vilde Alt have været i sin Orden, saa at der ikke var synderlig Anledning til at spørge om, hvorfra Pengene skulde komme. Men ifølge mit Syn paa Kjøbenhavns Udvikling er det allerede tilstrækkeligt for mig til at være vel stemt for disse Pengeanvendelser, at man har sikret sig de omtalte Byggegrunde, selv om der ikke skulde være det Formaal forbundet dermed, at man vilde opføre Bygninger, der kunne være til Gavn for Nationen, og man ikke havde anden Hensigt, end at man vilde sikke sig disse Grunde for i Tidens Løb at kunne aabne en ny Færdselslinie fra det bebyggede Vesterkvarter og Slagtertorvet og den eventuelle Jernbanegaard ind til Byen. En saadan Færdselslinie vil man ikke kunne faae, dersom man ikke sikker sig disse Grunde, men kun dersom man er tilstrækkelig forudsæende til i Tide at træffe de Forholdsregler, som maa tages i Betragtning, naar der skal bygges i dette Kvarter. Men naar nu dertil kommer, at der er Tale om en Bygning,